

meddeelt mig, om det angaaer min Betragtning af alle eller kun enkelte Punkter, og da hvilke. Jeg har troet at burde gjøre denne Meddelelse for de ærede Medlemmer her i Salen, der lægge Vægt paa Udtalelser i saa Henseende fra de forskjellige Kjøbstæder; men som Modsatning maa jeg dog nævne, at der ogsaa foreligger Offentligheden et Actstykke om denne Sag fra en anden Kjøbstad, som erklærer sig overordentlig tilfreds med det Resultat, som fremkom ved tredie Behandling her i Thinget (Knudsen: Hvorfra?); fra Nishøbing. Moralen heraf er den, at een og samme Sag kan opfattes paa høist forskjellig Maade, og at det ikke er muligt at tilfredsstille Alle. Skulde man vente til den Tid kom, da Alle vilde tilfredsstilles ved Loven, vilde man naturligviis ingensinde faae en Communallov. Den omtalte Tilfjendegivelse har naturligviis for mig været en ny og stærk Opfordring til at overveie Sagen paa det Alvorligste, men denne Overveielse har ikke kunnet bringe mig til at fravige min tidligere Anskuelse, ligesaa lidt som de Forhandlinger, der derom have fundet Sted i Landstthinget. Man har der samlet et Materiale, dog temmelig ufuldstændigt, man har bearbejdet det og deraf faaet et Resultat, som man antager for at være det sande. Jeg antager nu, at det fjerner sig fra det, som er det Sande og Rette; thi i den Sag er der for mig kun een Sandhed, den nemlig, at alle Communens Statteydere, hvad enten de nu høre til de højere eller lavere Besatte, have en fælles stor Interesse, og det er den, at Communens Interesser varetages paa den bedste og derhos meest economiske Maade, og at der derfor indrømmes alle Vælgere den samme Ret ved Valget af de Mænd, til hvilke dette Hverv skal overdrages. Dette er da ogsaa blevet anerkjendt i det andet Thing, idet de hestigtede Modstandere af Loven i den Form, hvori den kom fra Folkethinget, have maattet erklære, at det er en overordentlig farlig Sag, at dele Vælgerne i forskjellige Classer, idet man derved stiller dem op i to Partier, der næsten ansee sig forpligtede til at bekæmpe hinanden. Forlader man den almindelige Valgret og kommer ind paa Delingsystemet, saa er man inde paa en høist mislig Vej, saa er

man inde paa en Vej, som jeg slet ikke troer egentlig kan ordnes igjennem Lovgivningen; thi saa vil man langt snarere komme til det Resultat, at maatte overlade til enhver Kjøbstad ad regulativmæssig Vej at bestemme, hvorledes Forholdene der skulle være, og det kan endda ikke blive bestemt for meget lang Tid, fordi Forholdet mellem Statteyderne jo veksler med Tiden. Jeg maa altsaa fastholde den Overbeviisning, at det Retteste og Bedste for Communen vilde være, at alle Vælgere havde den samme Ret, og naar man kun havde Mod til at gjøre dette Skridt, er jeg vis paa, at om det endogaa for Diebliffet vilde vække Misfornoie hos enkelte Classer i Kjøbstæderne, saa vilde det gaae dermed som med den almindelige Valgret til Rigsdagen, at Modstanderne meget snart komme til at erkjende, at de havde hengivet sig til en utidig og ufornøden Engstelse. Skal man imidlertid gaae ind paa Delingsystemet, troer jeg, at den af Regjeringen foreslaaede Halvdeel er det, som man bedst vil kunne forsone sig med, og jeg skal derfor som Medlem af Udvalget ogsaa opfordre til at stemme for Lovforlaget i den Form, som tre af Fleertallets Medlemmer have tilladt sig at indstille til Vedtagelse af det ærede Thing.

S. Jørgensen: Som man vil see, har jeg tilladt mig atter at opstille det, som her i Folkethinget blev vedtaget ved 3die Behandling, og som gaaer ud paa, at den større Halvdeel af Borgerrepræsentationens og Rigningscommissionens Medlemmer skal vælges ved almindelige Valg, at den mindre Halvdeel vælges af den Halvdeel, som svarer de største Afgifter til Communen, og at de Medlemmer af Skole-, Fattig- og Bygningscommissionen, som ikke vælges blandt Borgerrepræsentanterne, og som nu vælges af Borgerrepræsentationen, skulle vælges paa samme Maade. I hvad der foreligger trykt til Forsvar for Femtebeels-Inddelingen har jeg ikke fundet Noget, hvorved jeg kunde komme til at tiltræde den Overbeviisning, som ligger til Grund derfor. For mig stiller Sagen sig saaledes, at hvis den større Halvdeel skal vælges af Femtebeelen, saa bliver Resultatet, at Femtebeelen kommer til at udøve